

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 4. veljače 2018. [\[Multimedia\]](#)

Ulica - mjesto radosnog navještaja evanđelja

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evanđelje ove nedjelje nastavlja opisivati jedan Isusov dan u Kafarnaumu, jednu subotu, koja je bila za Židove tjedni blagdan (usp. *Mk* 1,21-39). Ovaj put evanđelist Marko naglašava odnos između Isusova čudotvornoga djelovanja i buđenja vjere u osobama koje on susreće. Doista, znakovima ozdravljenja koje čini za bolesne svake vrste, Gospodin želi potaknuti odgovor vjere.

Isusov dan u Kafarnaumu započinje ozdravljenjem Petrove punice, a završava prizorom ljudi iz cijeloga gradića, koji se okupljaju pred kućom u kojoj je Isus boravio, kako bi mu donijeli sve bolesne. Mnoštvo, obilježeno fizičkim patnjama i duhovnim bijedama, predstavlja, tako reći, „životno okruženje“ u kojem se ostvaruje Isusovo poslanje sastavljeno od riječi i gesta koje liječe i tješe. Isus nije došao kako bi donio spasenje u nekom laboratoriju; on ne propovijeda kao u laboratoriju, odijeljen od naroda: on je usred mnoštva! Usred naroda! Zamislite samo kako je najveći dio Isusova javnog života protekao na ulici, među narodom, u propovijedanju evanđelja i liječenju tjelesnih i duhovnih rana. Ovo mnoštvo o kojem često govori evanđelje jest čovječanstvo izbrazdano trpljenjima. To je čovječanstvo koje je izbrazdano trpljenjima, teškoćama i problemima: tome bijednome čovječanstvu namijenjeno je snažno, oslobađajuće i obnoviteljsko Isusovo djelovanje. Tako usred mnoštva sve do kasno navečer završava ova subota. A što Isus čini nakon toga?

Prije zore sljedećega dana, on potajno izlazi kroz gradska vrata i povlači se na osamljeno mjesto kako bi molio. Isus moli. Na taj način odbija od sebe i od svoga poslanja svaki trijumfalizam koji iskrivljava značenje i njegovih čuda i njegove karizmatske moći. Čuda su „znakovi“ koji pozivaju na odgovor vjere; znakovi koje uvijek prate riječi koje ih rasvjetljuju; zajedno, znakovi i riječi, potiču vjeru i obraćenje snagom Kristove božanske milosti.

Zaključak današnjega odlomka (rr. 35-39) naznačuje da Isusov navještaj kraljevstva Božjega

nalazi svoje pravo mjesto na ulici. Učenicima koji ga traže kako bi ga odveli u grad – učenici su naime pošli naći Isusa na mjestu njegove molitve i potom ga odvesti natrag u grad – što im Isus odgovara? „Hajdemo drugamo, u obližnja mjesta, da i ondje propovijedam!" (r. 38). To je bio hod Sina Božjega i to je hod njegovih učenika. To će morati biti hod svakoga kršćanina. Ulica, kao mjesto radosnog navještaja evanđelja, stavlja poslanje Crkve pod znak „hoda", pod znak puta, pod znak „pokreta", a nikad pod znak stacionarnosti.

Neka nam Djevica Marija pomogne da budemo otvoreni glasu Duha Svetoga koji potiče Crkvu da sve više svoj šator postavlja usred naroda kako bi svima donijela iscjeljujuću riječi Isusa, liječnika duša i tjelesa.

Papin apel za mir u Africi

Pred tragičnim nastavkom stanja sukoba u različitim dijelovima svijeta, pozivam sve vjernike na poseban Dan molitve i posta za mir 23. veljače, na petak prvoga korizmenog tjedna. Taj ćemo dan prinijeti osobito za stanovništvo Demokratske Republike Kongo i Južnog Sudana. Kao i u prethodnim sličnim prilikama, pozivam i braću i sestre koji nisu katolici i koji nisu kršćani da nam se pridruže u ovoj inicijativi na načine koje drže prikladnima, ali da u tome sudjelujemo zajedno.

Naš nebeski Otac uvijek sluša svoju djecu koja vane prema njemu u boli i u tjeskobi, „on liječi one koji su srca skršena i povija rane njihove" (Ps 147,3). Upućujem gorući poziv da i mi čujemo taj vapaj i da se svatko u vlastitoj savjesti, pred Bogom, upita: „Što mogu učiniti za mir?" Zsigurno možemo moliti; ali ne samo to: svatko može konkretno reći „ne" nasilju kad god to ovisi o njemu ili o njoj. Jer pobjede izvojevane nasiljem lažne su pobjede; dok rad za mir čini dobro svima!